
EMLÉKEZÉS MOLNÁR TIBOR GORDONKAMŰVÉSZ-TANÁRRÁ
(1946-2017)

Molnár Tibor

Molnár Tibor gordonkaművész 1946 októberében 8-án született Budapesten és 2017. december 4.-én távozott el az élők sorából. 71 éves volt.

Zenei tanulmányait a Postás Zeneiskolában kezdte nagyon fiatalon és hamarosan, mint gordonka növendék átkerült Friss Antal professzorhoz a Magyar Rádió zeneiskolájába. Egyik alapító tagja lett a Magyar Rádió Gyermekkórusának is. Ezek alatt az évek úgy, mint kórustag, és mint cselló növendék sok koncerten és turnén vett részt Magyarországon és Csehszlovákiában. Az ezen időszak alatt kapott zenei nevelés nagyban hozzájárult egyre jobban kirobbanó zenei tehetségéhez és zenész egyénisége megformálásához.

Budapesten a Bartók Béla Konzervatóriumban id. Kertész Ottó tanár úrhoz került, aki tehetségét felismerve kiváló pedagógiai érzékkal segítette egyre gyorsuló zeneművészeti fejlődését. Már a „Konzi”-s időben kitűnt tehetségével. Tanárai már akkor kész művésznek nyilvánították, mikor megfelelő partnereket kellett számára találni kamarazenei tanulmányaihoz. Több versenynek lett kitüntetettje, játékával többek között a Konzi országos első helyezését is elnyerte.

A budapesti Zeneakadémián szintén Friss Antal professzor úrhoz került és Kodály Adagiójának álomszép hangon előadott tolmácsolása híressé vált. Már zeneakadémiai hallgatóként is emlékezetes kamarazenei tevékenységet folytatott. Partnereivel járta az országot és koncertjeiken klasszikus és kortárs műveket adtak elő.

1969-ben hangversenyszerződéssel került ki először Skandináviába: szólistaként különösen nagy sikert aratott Saint-Saëns gordonkaversenyével. Egy ideig a Norvég Filharmonikusoknál és a Koppenhágai Szimfonikus Zenekarnál dolgozott. 1972-ben próbajátékon megnyerte a szólócellista pozíciót a Göteborgi Operaházban, ahol 38 évig maradt ezen a poszton.

A Göteborgi Operaház ([Wikiwand](#))

Pályafutása során a zeneirodalom összes nagy szólóművét eljátszhatta, és olyan nagy énekesekkel dolgozhatott együtt többek között, mint Birgit Nilsson, Nicolai Gedda, Nina Maria Stemme. Kitűnő karmesterek irányítása alatt is játszhatott, így többek között Sixten Ehrling, Maxim Sosztakovics, Giancarlo Andretta, Okko Kamu, Kurt Wössel és Mariss Jansons partnere lehetett. A zenekarral többször vett részt vendégelőadásokon Londonban, Stockholmban, a Prágai Tavaszon, a drezdai Semper Operában.

Nagyon szeretett tanítani. Már diákévei alatt a Magyar Rádió Zeneiskolájában mint cselló tanár működött, nagyon jó eredménnyel. Több növendékét fel is vették a Konzervatóriumba. A tanítás iránti szeretete kihatott későbbi munkásságára, hiszen Göteborgban számos tanítványa lett profi muzsikussá, akik közül sokan szimfonikus zenekarban, az ottani operaház zenekarában, vagy zeneiskolai tanárként helyezkedett el. Így páratlan csellójáték-technikai-,

hangképzési elveit és a zene tolmácsolásra fektetett kiemelt hangsúlyt tanítványai tovább tudják vinni.

Mindig nagy figyelmet fordított zenekarában a csellószólam fejlődésére, amely szívügye volt és irányítása alatt igen magas színvonalat ért el. Mindig érdekelte a kamarazene, szabadidejében zongorapartnerével szonáta estéket tartott, főleg Svédországban és Norvégiában, de órákat vett kiváló karmesterektől, hogy elsajátíthassa a karmesterség legfontosabb alapelveit és fogásait. Idővel kamarazenekart létesített, mellyel nagy sikerrel szerepelt Skandinávián kívül Svájcban, Ausztriában és Magyarországon is.

A Balaton környékén 1986-tól kezdve rendszeresen szerepelt kamara muzsikát játszva különböző felállításokban. A 90-es évektől a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekarral, a keszthelyi, továbbá a tapolcai zenetanárok kamarazenekarával, és a veszprémi Mendelssohn Kamarazenekarral is dolgozott.

Feleségével és fiával éveken keresztül a zeneirodalom legnagyobb remekműveit adta elő zongora trióként. Jó pár lemezfelvétel készült ezekről a triókról, valamint számos cselló-zongora szonátáról is.

Amit sokan nem tudnak, hogy Molnár Tibornak volt egy másik művészi vénája: a költészet. Verseivel sohasem dicsekedett. Ezek belső lelkivilágához tartóztak, amelyet mindig magánügynek tartott. Igen gyönyörű, abszolút mély érzésű versei vannak, de lelkéből pesszimistább költemények is születtek.

KVINTKÖR KERESZTBEN

- C-Dúr: alapállás-fehérbe öltözve,
vonósok szeretnek,
zongoristák gyűlölnék,
ha C-Dúrban megy kedvem,
örömnék fátyla lebben.
- G-Dúr: fényes vagy te, ékes,
benned mindazt meglelem,
mit nyujthat boldog szerelem.
- D-Dúr: erős vagy te,
bízol magadban, önbizalom dallama céltudattá hevül,
acélos jellemed selymes szélre felül.
- Á-Dúr: vonóshangszerek királynője szeret téged,
kecses bájord,
virtuóz mivoltod,
ha utána szomjazol,
vele vágyad oltod.
- É-Dúr: tele vagy te fölénnyel, egyéniséggel,
más hangnem előtt nem bókolsz,
büszkén vállalva önmagad, trónolsz.
- H-Dúr: katarzisznak hangneme vagy te,
téged elhelyezni, vakmerő bátorság,
mivel öt keresztyed maga a frivolság.
- Fisz-Dúr: ritka csillag vagy te komponisták egén,
zongoristák igaz kedvenceként pózolsz,
fekete billentyűiddel nekik behódolsz.
- Cisz-Dúr: számúzótként vándorolsz, zeneirodalom éjelén,
sötét vagy, nehezen találni rád alkotót,
benned néha könnyű meglelni az altatót.

Molnár Tibor, gordonkaművész
Göteborg, 2012 szeptember 30.

Hamvait kívánsága szerint hazahoztuk és 2018. július 26.-án Paloznakon családtagjai, kollegái és barátai körében gyászmise és a búcsúszertartás keretében helyeztük örök nyugalomba.